

Sygn. akt III AUz 77/16

POSTANOWIENIE

Dnia **23 listopada 2016 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Urszula Kocyłowska
	Sędziowie:	SSA Mirosław Szwagierczak (spr.) SSO del. Ewa Preneta-Ambicka

po rozpoznaniu w dniu **23 listopada 2016r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **W. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o świadczenie przedemerytalne

na skutek **zażalenia wnioskodawczyni W. K.**

na postanowienia **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **7 października 2016 r.** sygn. akt **III U 581/16**

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu odrzucił apelację wnioskodawczyni W. K. wobec jej nieopłacenia – na podstawie art. 370 kpc.

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawczyni W. K. podniosła: „wezwanie otrzymałam dnia 23.09.2016 r., moja córka K. P. ze swojego konta przelała tę kwotę na konto Sądu w dniu 26.09. 2016r.”. Stąd brak podstaw – zdaniem skarżącej – do odrzucenia apelacji.

Organ rentowy nie odniósł się do zażalenia.

Sąd Apelacyjny rozważył co następuje:

1. Niekwestyjne w sprawie jest, iż wnioskodawczyni W. K. w dniu 9 września 2016 r. złożyła apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 15 września 2016 r. Zarządzeniem z dnia 21 września 2016 r. wezwana została do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez uiszczenie opłaty od apelacji w kwocie 30 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji wnioskodawczyni odebrała 23 września 2016 r.- w określonym terminie nie uiściła opłaty. Twierdzi jednak, że „moja córka K. P. ze swojego konta przelała tę kwotę na konto Sądu w dniu 26.09.2016 r., ale nie podała jednak sygnatury akt sprawy. Pismem z dnia 03.10.2016 r. została wezwana przez księgowość Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu w celu podania sygnatury akt. Po otrzymaniu tego pisma ja osobiście skontaktowałam się z księgowością w dniu 10.10. 2016r. podając numer sprawy”. (v-k. 56).

2. Zgodnie z art. 2 ust. 2 u.k.s.c. do uiszczenia opłaty sądowej

obowiązana jest strona, która wnosi do sądu pismo podlegające opłacie. Opłatę należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie (art. 10 u.k.s.c).

Pani W. K. ubiega się o świadczenie z ubezpieczenia społecznego. Jest więc ubezpieczonym (w świetle art. 476 ust. 2 pkt a) oraz stroną niniejszego postępowania (w rozumieniu art. 477¹¹ § 1 kpc).

Inaczej mówiąc; stroną w niniejszym postępowaniu jest ubezpieczony, który w imieniu własnym dochodzi ochrony sądowo - prawnej; występując z żądaniem w granicach wyznaczonych treścią zaskarżonej decyzji.

Tak rozumiana strona może działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników (art. 86 kpc). Przepisy art. 87 kpc i art. 465 kpc normują zagadnienie kto może być pełnomocnikiem procesowym (z tytułu pokrewieństwa pełnomocnikami mogą być zstępni bez ograniczenia stopnia).

3. Kodeks postępowania cywilnego nie definiuje pojęcia czynności prawnej. Sumując jednak ustalenia nauki oraz orzecznictwa należy przyjąć, iż czynnością procesową jest taka czynność podmiotu postępowania cywilnego, która podjęta zostaje bezpośrednio w związku z tym postępowaniem i która, według obowiązującego prawa procesowego, może wyrzucić określone skutki w tym postępowaniu.

W tym rozumieniu uiszczenie opłaty sądowej, w danym przypadku opłaty od apelacji, jest czynnością procesową, która obciąża stronę, tj. ubezpieczonego realizującą swoje uprawnienia procesowe. Aby ta czynność była ważna musi być dokonana przez ubezpieczonego (a więc podmiot mający zdolność procesową) w terminie przewidzianym w prawie procesowym oraz w odpowiedniej formie.

Tymczasem tu opłatę uiściła córka ubezpieczonej – osoba nie posiadająca do tego legitymacji, acz w formie prawem dopuszczalnej.

4. W zaistniałej sytuacji należy przyjąć – zdaniem Sądu Apelacyjnego – że czynność procesowa, polegająca na uiszczeniu opłaty od apelacji przez nieumocowaną prawnie córkę ubezpieczonej, jest dotknięta uchybieniem formalnym w postaci braku pełnomocnictwa, które winno być usunięte przez wezwanie w trybie art. 190 § 1 kpc. Przy czym wezwanie należałoby skierować do osoby uiszczającej opłatę, a nie do strony. Koniecznym rygorem byłby tu rygor zwrot opłaty (a nie odrzucenie apelacji).

Przewodniczący powinien więc, przed podjęciem zaskarżonego postanowienia, postąpić jak wskazano wyżej.

I z tych względów zażalenie zasługiwało na uwzględnienie oraz orzeczenie jak w sentencji (art. 397 § 2 kpc w związku z art. 386 § 4 kpc).